

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/15/2018
Identifikačné číslo spisu: 1313218087
Dátum vydania rozhodnutia: 31.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Beáta Miničová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1313218087.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: BizMedia, s.r.o., Ivánska cesta 10, Bratislava, IČO: 35 958 758, zastúpeného Mgr. Martinom Danišovičom, advokátom, Drieňová 1/D, Bratislava, proti žalovanému: T. L., nar. XX.XX.XXXX, O. č. XXX, zastúpenému Dr. Miroslavom Králikom, advokátom, Grösslingová 4, Bratislava, o zaplatenie 69.772,09 eur s príslušenstvom, v konaní o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 4. apríla 2017, č. k. 2Cob/136/2016-647, takto

rozhodol:

I. Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

II. Žiadna strana sporu n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava III ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 29.02.2016, č. k. 23Cb/98/2013-479, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 66.697,05 eur s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne od 01.01.2010 až do zaplatenia v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku. Návrh žalobcu na začatie konania vo zvyšnej časti zamietol a žalovaného zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 8.969,93 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluvou o predaji podniku uzavretou medzi žalobcom a žalovaným ako podnikateľom dňa 20.10.2005 došlo k prevodu práv k veciam, iných práv a majetkových hodnôt súvisiacich s prevádzkovaním podniku žalovaného ako podnikateľa, medzi ktorými bolo aj právo vydávať periodickú tlač, ktorá sa týkala prevádzaného podniku. Okrem tohto uvedený záver súdu prvej inštancie vyplýval aj z následného správania strán sporu, konkrétne z uzavretia mandátnej zmluvy zo dňa 15.12.2005, ktorej účelom bolo zabezpečenie všetkej činnosti súvisiacej s vydávaním inzertnej periodickej publikácie „Bratislavské reality“, ako i iných periodických novín žalovaným ako

podnikateľom pre žalobcu a jej reálnym napĺňaním žalovaným ako podnikateľom, rovnako ako z uvádzania žalobcu ako vydavateľa „Bratislavských realít" v jej tíraži.

3. Z uvedených skutočností mal okresný súd za to, že zmluvou o predaji podniku zo dňa 20.10.2005 previedol žalovaný ako podnikateľ a predávajúci na žalobcu ako kupujúceho podnik a s ním súvisiace práva na vydávanie periodík, resp. inzertnej tlače s názvom „Bratislavské reality", „Západoslovenské reality", „Stredoslovenské reality" a „Východoslovenské reality".

4. Následne žalobca a žalovaný ako podnikateľ uzavreli dňa 15.12.2005 mandátnu zmluvu podľa § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako podnikateľa a mandátára zabezpečiť všetky činnosti súvisiace s vydávaním inzertnej periodickej publikácie Bratislavské reality, ako i iných periodických novín, a záväzok žalobcu ako mandanta platiť žalovanému odplatu podľa čl. VI. tejto zmluvy.

5. Žalovaný ako podnikateľ v rámci činnosti podľa mandátnej zmluvy prijal peňažné plnenie od tretej strany, bol jednak povinný toto plnenie vydať v prospech účtu žalobcu a ak nevydal, alebo vydal v menšom množstve, zodpovedal podľa § 570 Obchodného zákonníka za škodu, ktorá tým vznikla žalobcovi z dôvodu zmenšenia jeho majetku, resp. nenavýšenia jeho majetku o peňažné plnenia od tretích strán, ktoré mal v jeho mene a na jeho účet prijať žalovaný. Okrem toho žalovaný ako fyzická osoba pôsobil v spoločnosti žalobcu ako konateľ, a teda ako štatutárny orgán žalobcu bol oprávnený konať v mene spoločnosti žalobcu, a to samostatne.

6. Okresný súd považoval za nesporné a vykonaným dokazovaním za preukázané, že žalovaný ako podnikateľ a mandatár vo vzťahu k žalobcovi ako mandantovi porušil svoj záväzok (protiprávne konanie) vyplývajúci z uzatvorenej mandátnej zmluvy, a to, že pre žalobcu na jeho účet zariadi za odplatu určitú obchodnú záležitosť uskutočnením právnych úkonov v mene žalobcu alebo uskutočnením inej činnosti. V zmysle uvedeného, súd prvej inštancie považoval uplatnený nárok za dôvodný tak, ako to špecifikoval v bodoch 74 až 88 svojho rozhodnutia.

7. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, napadnutým rozsudkom zo dňa 04.04.2017, č. k. 2Cob/136/2016-647, rozsudok súdu prvej inštancie v odvolaní napadnutej časti potvrdil a žalobcovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

8. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia, sa odvolací súd stotožnil s právnym záverom súdu prvej inštancie, že pri výklade zákona č. 81/1966 Zb. ústavne konformným spôsobom nemožno za žiadnych okolností dospieť k záveru, že právo vydávať tlač je viazané na povolenie, resp. že vzniká až po registrácii, teda že by registrácia mala konštitutívny účinok pre oprávnenie/právo na vydávanie tlače/, keďže takýto výklad by bol v priamom rozpore s Ústavou SR. Uvedený výklad podporuje aj samotné znenie prechodného ustanovenia nového tlačového zákona, podľa ktorého sa registrovaná tlač podľa starého zákona považuje za tlač evidovanú podľa nového zákona, pričom na samotný proces evidencie sa podľa § 11 ods. 13 nového tlačového zákona nevťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, a preto právo na vydávanie tlače nepredstavuje právo vzniknuté na základe verejnoprávnej normy, ktoré by nebolo možné zmluvou o predaji podniku ako právo súvisiace s prevádzkovaním podniku previesť na kupujúceho, a preto sa ani odvolací súd nestotožnil s obranou žalovaného, že predmetnou zmluvou o predaji podniku neprešlo na žalobcu právo vydávať tlač, ktorá súvisela s prevádzajúcim podnikom žalovaného z dôvodu, že išlo o právo verejnoprávnej povahy. V ostatných nárokoch odvolací súd v bodoch 175 až 188 napadnutého rozhodnutia potvrdil správnosť záverov súdu prvej inštancie, ktorý sa podľa odvolacieho súdu vysporiadal so všetkými spornými skutočnosťami, ktoré vyvstali v priebehu konania pred súdom prvej inštancie. Okresný súd dostatočne zistil skutkový stav veci, oboznámil sa so všetkými listinnými dôkazmi a iné dôkazy už po skončení dokazovania účastníci nenavrhli, odvolací súd sa plne stotožnil s právnymi závermi súdu prvej inštancie, preto odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne s poukazom potvrdil.

9. Výrok o trovách odvolacieho konania sa zakladá podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1

C. s. p. a § 262 ods. 1, 2 C. s. p.

10. Proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, podal žalovaný dovolanie odôvodnené podľa § 421 ods. 1 písm. b/ C. s. p., keďže podľa dovolateľa napadnuté rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci, pričom rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá ešte nebola v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu vyriešená.

11. Podaním zo dňa 13.05.2019, doručeným Najvyššiemu súdu SR dňa 14.05.2019, dovolateľ podané dovolanie vzal späť v celom rozsahu.

12. Podľa § 446 C. s. p., ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

13. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.), so zreteľom na späťvzatie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.04.2017, č. k. 2Cob/136/2016-647, a to v celom rozsahu, dovolacie konanie podľa § 446 C. s. p. zastavil.

14. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p.

15. O vrátení súdneho poplatku rozhodne súd prvej inštancie podľa § 11 ods. 3 a § 12 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.